

PŘEDSEDA
ÚŘADU PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ
Mgr. Ing. Josef KRATOCHVÍL, Ph.D.

Praha 11. února 2026
Zn. sp.: 1/2026
Č.j.: 2026/D26011559/10/ÚPV

R O Z H O D N U T Í

Předseda Úřadu průmyslového vlastnictví jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, na základě návrhu rozkladové komise ve věci rozkladu podaného dne 28. 1. 2026 žadatelem , proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12. 1. 2026, č. j.: 2026/D26000655/11/ÚPV, o odmítnutí žádosti podané podle § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl po přezkoumání napadeného rozhodnutí takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve spojení s § 152 odst. 6 písm. b) téhož zákona se **rozklad zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

O d ů v o d n ě n í

Dne 2. 1. 2026 obdržel Úřad průmyslového vlastnictví (dále „Úřad“ nebo „orgán prvního stupně řízení“) **žádost** (dále jen „žadatel“) podanou podle § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále „zákon č. 106/1999 Sb.“), o poskytnutí informací vztahujících se k národním zápisům označení původu/zeměpisným označením č. 92 „Bohemia Sekt“ a č. 93 „Bohemia Sekt Rosé“ a k jejich návaznosti do mezinárodního lisabonského systému (AO-740) a jeho následnému výmazu (dále jen „žádost“). Žadatel žádost konkrétně vymezil v bodě II takto:

- podle **písm. A) žádosti Národní registrace OP/ZO č. 92 a č. 93 (24. 3. 1975)** požadoval poskytnutí kompletní spisové dokumentace vedené k národním zápisům č. 92 a č. 93, zejména původní přihlášku/návrh k zápisu, rozhodnutí o zápisu a osvědčení, všechny přílohy, podklady, posudky a protokoly, spisový přehled (seznam všech dokumentů ve spise) a metadata k jednotlivým

dokumentům (identifikátor, datum, autor/útvár, spisová značka, vazba na přílohy);

- podle **písm. B) žádosti Změny v evidenci a právní tituly (nástupnictví, změny uživatele/držitele)** požadoval všechny změnové záznamy, dodatky, rozhodnutí a podkladové listiny týkající se registrací č. 92 a č. 93, zejména
 - změny přihlašovatele/uživatele/držitele (je-li v registru evidováno), včetně data, rozhodujícího orgánu a právního titulu,
 - záznamy o právním nástupnictví, změnách obchodní firmy, sloučeních, převodech a jiných právních skutečnostech, které se promítly do evidence,
 - identifikaci všech subjektů, které byly v čase u registrací č. 92 a č. 93 evidovány (včetně IČO, sídla, popisu jejich role),
 - dokumenty o tom, jak Úřad vyhodnocoval oprávněnost zapsat změnu a jaké podklady k tomu vyžadoval;
- podle **písm. C) žádosti Návaznost na lisabonskou mezinárodní registraci AO-740 (BOHEMIA SEKT) a její výmaz** požadoval veškerou dokumentaci, zejména
 - podání/komunikaci k mezinárodní registraci (včetně toho, který orgán vystupoval jako „competent authority“ a jaké podklady byly předány WIPO,
 - dokumenty vysvětlující vazbu AO-740 na národní registraci č. 92 (24. 3. 1975) a jak se tato vazba eviduje v registrech Úřadu,
 - záznamy o jakýchkoli změnách údajů v AO-740 (holder/uživatel apod.), pokud byly Úřadu oznámeny nebo je sám inicioval,
 - veškeré podklady k výmazu/cancellation AO-740 zapsanému dne 13. 10. 2022 (včetně toho, kdo výmaz inicioval, jak bylo odůvodnění, a jaký byl právní důvod postupu);
- podle **písm. D) žádosti Doprovodné informace k evidenci, archivaci a případné skartaci** v případě, že by Úřad některé z požadovaných dokumentů neměl, požadoval žadatel poskytnutí doprovodných informací podle zákona č. 106/1999 Sb., zejména kdy a jakým způsobem došlo ke skartaci, pod jakým skartačním protokolem, ve kterém spisovém uzlu byly vedeny apod.

Požadované informace měly být dle žadatele poskytnuty v původních elektronických formátech (jsou-li k dispozici) spolu s metadaty a se spisovým přehledem (bod III. žádosti).

Orgán prvního stupně řízení posoudil žádost tak, že s ohledem na požadovaný rozsah informací zahrnující kompletní spisové materiály, které Úřad vede o zápisech označení původu/zeměpisných označení č. 92 – „Bohemia Sekt“ a č. 93 – „Bohemia Sekt Rosé“, nelze s odkazem na § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. tyto informace poskytnout. Na základě tohoto tedy orgán prvního stupně řízení rozhodnutím ze dne 12. 1. 2026, č. j: 2026/D26000655/11/ÚPV **žádost odmítl** (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Napadené rozhodnutí Úřad odůvodnil tím, že pokud žadatel chce poskytnout informace v podobě celých správních spisů anebo jejich podstatných částí, je třeba zažádat o poskytnutí takových informací podle speciální právní úpravy, kterou je v tomto případě úprava nahlížení do správního spisu dle § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“). V této souvislosti Úřad odkázal na relevantní ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení podal žadatel dne 28. 1. 2026 **rozklad** podle § 152 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. V rozkladu žadatel napadá údajnou nezákonnost postupu Úřadu a vnitřní rozpor mezi výrokem a odůvodněním a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, a to zejména pro absenci přezkoumatelného vypořádání oddělitelných částí žádosti a pro nedostatek důvodů odmítnutí žádosti ve vztahu k těmto částem.

„Pro přehlednost“ pak žadatel v rozkladu uvádí následné podrobnější dělení částí žádosti: „A.1 = požadavek na poskytnutí „kompletní spisové dokumentace vedené k národním zápisům č. 92 a 93“ (Žádost, str. 1, část II.A); A.2 = dílčí/konkrétní požadavky vyjmenované v části II.A písm. a)–d) (zejm. přihláška/návrh, rozhodnutí/osvědčení, přílohy/podklady a „spisový přehled... a metadata“); B–D = další okruhy Žádosti (změny v evidenci, lisabonská registrace AO-740 a výmaz, doprovodné informace pro případ neexistence/skartace; Žádost, str. 1–2, část II.B–D).“

Předseda Úřadu jako odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí ohledně jeho souladu se zákonem a v rozsahu rozkladových námitek i jeho správnost a dospěl k závěru, že rozklad žadatele není důvodný. Ohledně jednotlivých rozkladových námitek předseda Úřadu uvážil následovně.

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., se žádost o poskytnutí informace podává ústně nebo písemně, a to i prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací.

Podle § 2 odst. 1 téhož zákona jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce. Podle § 2 odst. 3 tamtéž se tento zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

Podle § 38 odst. 1 správního řádu mají účastníci a jejich zástupci právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce. Podle

§ 38 odst. 2 téhož zákona jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Podle § 38 odst. 4 tamtéž je s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.

Podle § 89 odst. 2, věty první a druhé, správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Rozkladové námitky žadatele vymezil následovně:

1. (ne)oddělitelnost částí žádosti
2. nesoulad výroku a odůvodnění rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení
3. aplikace § 38 odst. 2 správního řádu
4. nesprávná aplikace použité judikatury
5. rozkladový petit

Ad 1) (ne)oddělitelnost částí žádosti

V bodu 1) rozkladu žadatel namítá, že Úřad v napadeném rozhodnutí neprovedl oddělení částí žádosti v jejím bodu/části II., které nově žadatel v rozkladu označil jako A.1, A.2 a B–D (původně A-D). Dále žadatel rozporuje nesoulad výroku a odůvodnění a absenci „přezkoumatelného testu oddělitelnosti (§ 37 odst. 1 a 3 správního řádu; § 12 zákona č. 106/1999 Sb.“ K tomuto tvrzení žadatel v rozkladu dodává následující: *„Při materiálně správném postupu měl Úřad Žádost posoudit podle skutečného obsahu (§ 37 odst. 1 SŘ) a provést test oddělitelnosti: vymezit, zda A.1 (v rozsahu, v němž by šlo o celý správní spis či jeho podstatnou část) spadá do režimu § 38 SŘ jako zvláštní úpravy ve smyslu § 2 odst. 3 InfZ, a současně samostatně posoudit oddělitelné požadavky A.2 a B–D v režimu InfZ, včetně možnosti částečného poskytnutí (§ 12 InfZ).“*

Odvolací orgán předně uvádí, že mu není zřejmé, co žadatel míní „testem oddělitelnosti“, protože takový institut se k právní úpravě svobodného přístupu k informacím neváže. Tento institut nesouvisí ani s úpravou podání dle § 37 odst. 1 a 3 správního řádu, na který žadatel odkazuje, kde je upravena pouze zásada posuzování podání podle jeho skutečného obsahu a výzva k odstranění vad podání. V rámci posuzování žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. se může v určitých odůvodněných případech uplatnit tzv. test proporcionality (přiměřenosti), který se však netýká posuzování „základních práv třetích osob“. Nicméně není vyloučeno, aby povinný subjekt mohl na základě obsahu žádosti o informace vyhodnotit oddělený postup jejího vyřízení (např. dle zákona č. 106/1999 Sb. a zároveň dle § 38 správního řádu). Pokud však žádost naplňuje všechny náležitosti dle zákona č. 106/1999 Sb., musí ji povinný

subjekt primárně řádně vyřídit postupem dle tohoto zákona, tedy požadované informace poskytnout či rozhodnout o jejím (byť i částečném) odmítnutí.

Žadatel dále v rozkladu namítá, že *„Rozhodující je rozsah a obsah Žádosti, nikoli pouhá terminologie („spis“) použitá žadatelem (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019-39, zejména body [11]–[16]; rozsudek NSS ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009-106; rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78). Napadené rozhodnutí však oddělitelnost A.2 a B–D přezkoumatelně nevypřádává.“*

Žadatel se uvedenou argumentací vymezuje proti tomu, že Úřad v napadeném rozhodnutí posoudil jeho žádost komplexně jako žádost o poskytnutí kompletní spisové dokumentace (dvou správních spisů vázících se ke dvěma označením původu, resp. jejich podstatné části). S poukazem na rozsah a obsah žádosti měl podle žadatele Úřad samostatně posoudit oddělitelné požadavky na informace a v režimu zákona č. 106/1999 Sb. je poskytnout.

Odvolací orgán po přezkoumání důvodů odmítnutí žádosti v napadeném rozhodnutí shledal, že Úřad, v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu vycházel z obsahu žádosti, a ztotožnil se s vymezením rozsahu žádosti orgánem prvního stupně řízení, a to zejména s ohledem na skutečnost, že žadatel v bodu II. A (resp. podle nového vymezení A1) v rozkladu) požadoval **kompletní spisové dokumentace vedené k národním zápisům označení původu/zeměpisných označení č. 92 – „Bohemia Sekt“ (datum zápisu 24. 3. 1975) a č. 93 – „Bohemia Sekt Rosé“ (datum zápisu 24. 3. 1975).** K tomu doplnil: *„Požaduji zejména: (a) původní přihlášku / návrh k zápisu; (b) rozhodnutí o zápisu a osvědčení; (c) všechny přílohy, podklady, posudky a protokoly; (d) spisový přehled (seznam všech dokumentů ve spise) a metadata k jednotlivým dokumentům (identifikátor, datum, autor/útvár, spisová značka, vazby na přílohy).“* Tímto výčtem žadatel konkretizuje, o jaké dokumenty má v rámci spisové dokumentace „zejména“ zájem. Nejde v tomto případě o oddělitelnou část žádosti, která by mohla být posuzována samostatně, ale pouze o upřesnění formou demonstrativního výčtu požadovaných dokumentů, které jsou obsahem spisové dokumentace, jíž se žadatel domáhá. Orgán prvního stupně řízení tak nepochybil, když od sebe neoddělil požadavky žadatele na zaslání kompletní spisové dokumentace dle II A) žádosti od konkretizace stěžejních dokumentů, které žadatel z těchto spisů zejména požadoval.

Obdobná situace je i u požadovaných informací dle bodů B) – C) žádosti. Jak dokumenty uvedené pod bodem II B) žádosti *„všechny změnové záznamy, dodatky, rozhodnutí a podkladové listiny týkající se registrací“*, tak i dokumenty uvedené pod bodem II C) žádosti *„veškerá dokumentace, kterou Úřad má k lisabonské mezinárodní registraci AO-740 „BOHEMIA SEKT“*, jsou obsaženy v požadované kompletní spisové dokumentaci dle bodu II A) žádosti. Na základě této skutečnosti orgán prvního stupně řízení správně dovodil, že informace požadované pod body II A),

B) a C) žádosti jsou pouze konkretizací stěžejních dokumentů, které žadatel požaduje v rámci kompletní spisové dokumentace dle bodu II A) žádosti. Vymezení dokumentů požadovaných pod body A), B) a C) představuje celé správní spisy, jichž se žadatel domáhá, nebo minimálně jejich podstatnou část.

Nad rámec výše uvedeného odvolací orgán dodává, že není zřejmé, podle jakého klíče by podle žadatele měl postupovat při výběru poskytnutí jednotlivých dokumentů uvedených v různých částech žádosti. Pokud by měl poskytnout všechny jednotlivé dokumenty a informace, kterých se ve své žádosti jmenovitě domáhá žadatel, poskytl by celý obsah, resp. podstatnou část obou správních spisů, což by bylo v rozporu s § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Pokud by odvolací orgán měl selektivně vybírat jen některé z požadovaných dokumentů, byl by takový postup povinného subjektu nepřezkoumatelný.

Ohledně informací potenciálně požadovaných dle bodu II D) žádosti, v níž se žadatel dožadoval doprovodných informací, pokud by Úřad dokumenty požadované dle bodů II A), B) a C) žádosti neměl, má odvolací orgán za to, že orgán prvního stupně řízení v rámci napadeného rozhodnutí neuvádí, že by nedisponoval některými z požadovaných dokumentů, a proto ani není důvod se s tímto (v žádosti neobvykle podmíněně vyjádřeným) požadavkem vypořádávat.

Odvolací orgán tedy uzavírá, že orgán prvního stupně řízení nepochybil, když od sebe neoddělil jednotlivé body žádosti, jelikož se všechny týkaly požadovaných spisových dokumentací a zároveň zde nebyl důvod se vypořádávat s podmíněným požadavkem žadatele na doprovodné informace k potenciálně zaniklým dokumentům.

Ad 2) nesoulad výroku a odůvodnění rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení

S výše uvedeným posouzením (ad 1) souvisí i další rozkladová námitka žadatele týkající se údajných nedostatků výroku napadeného rozhodnutí. Žadatel v rozkladu uvádí následující: *„Odvolatel namítá nedostatek výroku napadeného rozhodnutí ve vztahu k částem II.A.2 a II.B–D žádosti. Tím vzniká vnitřní rozpor mezi výrokem a odůvodněním napadeného rozhodnutí, neboť odůvodnění rekapituluje existenci a povahu požadavků A.2 a B–D, avšak výrok je nijak nevypořádává a redukuje předmět řízení pouze na „kompletní spisovou dokumentaci“ (A.1). Napadené rozhodnutí je proto pro nesrozumitelnost a vnitřní rozpor výroku a odůvodnění nepřezkoumatelné.“*

K tomu odvolací orgán uvádí následující. Jak bylo již uvedeno výše, žádost se týká výlučně informací (dokumentů) obsažených ve spisech/spisových dokumentacích, jejichž kompletní poskytnutí žadatel požadoval dle bodu II A) žádosti případně doprovodných informací vázících se k těmto spisům. To je v odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně uvedeno. Žádost o informace byla napadeným

rozhodnutím odmítnuta v celém jejím rozsahu, tedy v rozsahu kompletní požadované spisové dokumentace označené v bodě II A) žádosti, nejen co do určitých konkrétně demonstrativně vyjmenovaných dokumentů vyžadovaných v jednotlivých částech žádosti. S ohledem na uvedené není vadou výroku působícího nezákonnost napadeného rozhodnutí, pokud orgán prvního stupně řízení neoddělil jednotlivé části žádosti, když se týkaly pouze informací (dokumentů) ze spisů označených ve výroku napadeného rozhodnutí. Výrok napadeného rozhodnutí tedy postihl celý rozsah v žádosti požadovaných informací, které nebylo třeba dále konkretizovat.

Ad 3) aplikace § 38 odst. 2 správního řádu

Dále se odvolací orgán stručně vyjádří k námitce žadatele ohledně postupu povinného subjektu (Úřadu) v souvislosti s odkazem na možnost žadatele získat požadované informace postupem dle § 38 odst. 2 správního řádu. **Žadatel v bodu 2) rozkladu namítá následující:**

„Úřad v odůvodnění uvádí, že „pokud žadatel prokáže právní zájem na nahlédnutí do spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu, Úřad mu umožní nahlédnout do příslušných spisů“ (napadené rozhodnutí, str. 4). Současně však neoznačuje, které konkrétní spisy/spisové uzly jsou „příslušné“, neposkytuje jejich základní identifikátory (spisové značky/ID, vazby mezi spisy, soupis/přehled) a žadateli nedává prakticky použitelné procesní poučení, jak má být § 38 odst. 2 SŘ v dané věci reálně realizován. Takový odkaz na § 38 odst. 2 SŘ zůstává toliko deklaratorní.

Procesní součinnost je přitom korektivem vyplývajícím i z judikatury Ústavního soudu: v nálezu ze dne 18. 6. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 38/18 (bod 86), Ústavní soud akcentoval, že pokud je žadatel odkázán na režim správního řádu, musí mu být současně sděleno, jakým způsobem se informace může domoci. V nálezu ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20, Ústavní soud (bod 58) připomněl, že řízení o poskytnutí informace nemá být „hrou na slepou bábu“; srov. též rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2019, č. j. 8 As 244/2018–82, a rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2018, č. j. 9 As 257/2017-46, citované tamtéž.“

Odvolací orgán uvádí, že žádost o nahlédnutí do spisu je možné podat u Úřadu jak v listinné podobě, tak elektronickou cestou (formulář je dostupný na webových stránkách Úřadu: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/epod.epweb.podaninove>). Podmínky nahlížení do spisu vyplývají z § 38 správního řádu. V případě, že se nejedná o účastníka řízení, umožní Úřad v souladu s § 38 odst. 2 správního řádu nahlédnout do spisu osobám, které prokáží právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Odvolací orgán nemá za to, že by k podání této žádosti měla být žadateli poskytována zvláštní součinnost v podobě označení spisových uzlů, identifikátorů, spisových značek/ID, vazeb mezi spisy apod., oproti ostatním subjektům, které o nahlížení do spisu obvykle žádají. Odvolací orgán k tomu dodává,

že kompletní spisová dokumentace požadovaná v žádosti je jednoznačně a nezpochybnitelně označena výše uvedenými čísly správních spisů doplněnými o názvy konkrétních OP/ZO (tj. spisy „č. 92 – „Bohemia Sekt“ a č. 93 – „Bohemia Sekt Rosé“). Na základě takového označení není pochyb o tom, o které informace se jedná, a proto poskytnutí dalších identifikátorů (spisových uzlů, metadat aj.), které žadatel ve své žádosti požaduje, je pro účely vyřízení žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. či nahlédnutí do spisu dle § 38 správního řádu redundantní.

Odvolací orgán doplňuje, že spisy, ze kterých chce žadatel informace čerpat, se nacházejí v Odboru ochranných známek Úřadu. Odvolací orgán žádost na uvedený odbor postoupí, aby ji posoudil jako žádost o nahlédnutí do správního spisu a žadatele případně vyzval k doplnění či konkretizaci položek spisu, event. k prokázání splnění podmínek pro nahlížení do spisu. Tento odbor může rovněž žadatel ohledně žádosti o nahlédnutí do spisu sám kontaktovat, popřípadě stran bližší konkretizace požadovaných položek spisu. V případě splnění příslušných podmínek § 38 správního řádu bude žadateli umožněno do příslušných spisů (vedených k národním zápisům označení původu/zeměpisných označení č. 92 – „Bohemia Sekt“ a č. 93 – „Bohemia Sekt Rosé“) nahlédnout, popřípadě pořídit si kopie z nich.

Ad 4) nesprávná aplikace použité judikatury

V bodu 3) rozkladových námitek uvádí žadatel následující:

„Úřad současně přenáší argumentační schéma o „obcházení“ zvláštní úpravy z rozsudku NSS ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53, který vycházel ze specifického kontextu dozorového spisu ČNB a výslovné zákonné výluky nahlížení dle § 45 odst. 1 věty druhé zákona o ČNB. V projednávané věci však Úřad žádnou srovnatelnou sektorovou výlukou ve smyslu § 2 odst. 3 InfZ netvrdí ani neidentifikuje; tím spíše nemůže být „obcházení“ univerzálním důvodem pro odmítnutí i oddělitelných požadavků.

Ustálená judikatura NSS naopak připouští, že i osoba mimo § 38 odst. 1 a 2 SŘ může podle InfZ žádat o konkrétně vymezené dokumenty či konkrétní informace, které jsou součástí správního spisu (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009-106; rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2019, č. j. 2 As 256/2017–48).

Napadené rozhodnutí však korektivy vyplývající z citované judikatury neaplikuje: nevyporádává oddělitelné části Žádosti, neidentifikuje žádný konkrétní legitimní cíl (ochrana práv třetích osob, veřejný zájem apod.) a neuvádí, proč by i oddělitelná evidenční a metadatová vrstva měla být vyloučena. Tím je rozhodnutí zatíženo vadou nesprávného právního posouzení i nedostatkem důvodů; omezení práva na informace tak není přezkoumatelně odůvodněno jako nezbytné a přiměřené (čl. 17 odst. 4 Listiny; srov. též rozsudek NSS ze dne 1. 2. 2023, č. j. 5 As 104/2021-35, body [18]–[32]).“

Na základě obsahu této námitky má odvolací orgán za potřebné vysvětlit účel výluky z poskytování informací vymezené v § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., podle něhož: „*Zákon se nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.*“ (pozn.-odvolacím orgánem vyznačeno zvýraznění)

Tato výluka upravuje mimo jiné vztah speciality úpravy poskytování informací dle zvláštních zákonů oproti poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb. Jednou z takových úprav majících přednost před poskytováním informací dle zákona č. 106/1999 Sb. je úprava nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu. Jak opakovaně potvrdila ustálená judikatura soudů¹, poskytnutí jednotlivých jednoznačně specifikovaných dokumentů ze správních spisů je sice v režimu zákona č. 106/1999 Sb. možné, avšak s ohledem na ochranu práv účastníků řízení je vyloučeno požadovat v režimu zákona č. 106/1999 Sb. celé správní spisy či jejich podstatné části. Pokud tedy žadatel požaduje v žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. kompletní spisovou dokumentaci ke správnímu spisu nebo její podstatnou část, je třeba v rámci poskytování takových informací odkázat na speciální komplexní právní úpravu dle § 38 správního řádu, a žádost podanou dle zákona č. 106/1999 Sb. s poukazem na § 2 odst. 3 tohoto zákona odmítnout. Jak bylo uvedeno výše, poskytne odvolací orgán žadateli potřebnou součinnost pro uplatnění práva nahlédnout do správního spisu podle § 38 správního řádu. Blíže k tomu viz citace z odborné literatury.

„[Žádost o kopii celého spisu nebo jeho podstatné části] K právě uvedenému je však třeba doplnit, že za žádost o nahlédnutí do spisu – a tedy případ, kdy se nepoužije úprava komentovaného zákona – považuje judikatura i žádost o poskytnutí kopie celého správního spisu, resp. všech listin ve spisu obsažených, případně jeho podstatné části; srov. k tomu rozsudek NSS č. j. 7 Ans 18/2012-23 a navazující judikaturu – rozsudky č. j. 7 As 124/2017-21, č. j. 10 As 118/2018-53 (2849/2019 Sb.NSS), č. j. 8 As 51/2019-39, č. j. 1 As 128/2024-48 nebo č. j. 10 As 224/2024-42. Každou žádost je třeba hodnotit dle jejího skutečného obsahu, přičemž žádost o kopii celého spisu je ve skutečnosti (bez ohledu na to, jak je označena) žádostí o nahlédnutí do spisu. Je otázkou, jakým způsobem by se postupovalo v případě, kdy by žadatel požadoval zaslání kopie nikoli všech, ale např. valné většiny listin obsažených ve spisu; se zřetelem ke konkrétním okolnostem by dle názoru autorů měla být i taková žádost obsahově posouzena jako žádost o nahlédnutí do spisu. Takový je i převládající přístup správní judikatury, srov. k tomu např. z rozsudku NSS, č. j. 8 As 51/2019-39: ...zcela obстоjí jeho závěr, podle něhož stěžovatel požadoval informace ze správního spisu v takovém rozsahu, v němž tak lze činit pouze

¹ Např. rozsudky Nejvyššího správního soudu vedené pod č.j.: 10 As 118/2018-53, č.j. 9 As 64/2024-38.

prostřednictvím institutu nahlížení do spisu dle § 38 SpŘ. Ke stejnému závěru pak v minulosti dospěla judikatura v případě, kdy žadatel požaduje zaslání obsahu správního spisu – srov. rozsudek MS v Praze č. j. 11 A 208/2018-65. (Furek, A., Rothanzl, L., Míšek, J., Ludvík, O. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2025, 24-161 s.)

Odvolací orgán má za to, že ani tato rozkladová námitka žadatele není s to zpochybnit správnost ani zákonnost napadeného rozhodnutí. Pokud jde o žadatelův požadavek na poskytnutí metadat k dokumentům, spisové značky a vazby, soupis dokumentů apod., tvoří tato „evidenční a spisová vrstva“, jak je žadatel v bodu 2 rozkladu označil, nedílnou součást požadovaných spisů, s níž bylo třeba nakládat stejně jako v případě žadatelem v bodech II A), B) a C) konkretizovaných dokumentů správních spisů.

Ad 5) rozkladový petit

S ohledem na výše uvedené odůvodnění odvolací orgán rovněž neshledal za potřebné využití postupu dle § 16 odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., jak ve svých rozkladových námitkách navrhuje žadatel.

Na základě všech výše uvedených skutečností bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

p o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze ve smyslu § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, dále odvolat, resp. podat řádný opravný prostředek.

Mgr. Ing. Josef Kratochvíl, Ph.D. v.r.
předseda
Úřadu průmyslového vlastnictví

Za správnost vyhotovení:
Ing. Šárka Petrů

Vinostrada s.r.o.
Korunní 588/4
120 00 Praha 2 – Vinohrady
ID schránky: u2whwah